

## מסורת הש"ס

(א) [עירויזין לא: גיטין ס'ד  
חולין י"ב.] (ב) קינין פ"ב  
מ"א, (ג) [ירש מסכת דרך  
ארכן,] (ד) [הוריות ו:]  
(ה) [וע"ע בחזק' גיטין ס'ד  
ד"ה אסור,] (ו) [נכתב במ"ס  
בזמן' קינין פ"ב משנה א'  
נראה להחזק' לא גרסינן בגמ'  
ק' דלילי קו' מפורש ק"ל לו'  
תקנה עריל',] (ז) ג"ר א"מ  
שמירה כ"י אצל כל כ"ו,  
(ח) ש"ך לע"ב, (ט) ג"ל בענין  
אחר,

## הגהות הב"ח

(א) גמ' חשה קטם ורמת השליח אסור בכל הנשים:  
(ב) שם היה נסיבא לגברא כי משוי: (ג) רש"י ד"ה בשלמא בתרא הד"א עם ד"ה אלא וכו' זה את זה אלא הכי קאמר כ"ל והד"א:

## גליון הש"ס

תוס' ד"ה בשוקא אשכח  
ובו' בלומר. עי' תמוז  
דף טו ע"א מוס' ד"ה  
לנמא חזא: ד"ה מ"ט  
ובו' מולמ: פרק ר"ה  
קסא לי כיון דנקטו דנידו  
ליבס אס כן עדיין קשה  
הא הוא בעממו יכול לגרשה  
עתה לבשתמיים דלא הוי  
דבר שלא בא לעולם וא"כ  
מצי משוי שליח כמו בחלה  
ל"ע:

## הגהות מהר"ב רנשבורג

**א** רש"י ד"ה קן סתומה  
וכו' או שפרסה לצין  
תחזות מתחת ג"כ עיין  
לקמן דף כא ע"ב רש"י  
ד"ה והיטט שעתה וכו'  
ובשער התלך פ"ד הלכה  
א' מהל' פהמ"ק: [ב] תוב'  
ד"ה כי משוי וכו' בקדושין  
שחול לא עשאו שליט לך  
ולא כנ"ל: [ג] ב"מ ד' לך  
פירי אחמתי בלמלא ממתי  
נמחק מלת ממתי:

## מוסף רש"י

אסור בכל הנשים  
שבעולם. שם וז קרובת  
הקובות שקדם לו שמו  
היא. אלא אם כן חזר שמו  
לומר לו פלונית קדשתי כן  
או לא קדשתי כן שום אשה  
(גיטין טו). חזקה שליה  
עושה שליחותו. כל  
המלווין עושין שליחות  
ומחזיקין להו בפק. מאחר  
שמתלווין שליחותן  
(בבא).

פי' הרא"ש

כגון שאמר הריני נזיר לזמן ידוע שאז יתחיל נזירותי וקודם הגעת הזמן אירע לו אונס: אסור בכלל הנשים שבכלום דבמה קדש שלוחו אחת מקרובותיה: קן סתומה שלא פירש איוו לעולה ואיוו לחטאת או שפרח לבין חטאות הממות כגון שמתו בעליהן. נתכפרו באחרות דהלכה למשה מסיני שימותו וה"ה דההו מצו למתני קדש מפורשת כגון שפירש איוו

לא וקדש לו אשה ססס. שלא פירש לו באלו עיר ואילו אשה: חוקש  
 שליח עושה שליחותו. והלך וקידש לו אשה וכיון שלא פירש לו הי  
 מינייהו קדיש ליה ולא ידע איזו קידש לו ואי דרד אותו האיש ונסב  
 איתתא דלמא וזו היא אמה או בתה או אחותה של אותה האשה שקידש  
 לו שולחו והן כולן אסורות לו כדאמר  
 הסס א (קדושין דף עו) המקדש את  
 אשה חסר עליז עבד פריית: קת  
 סססס. אחד מחייבי קניין כגון הזב  
 והזבה יולדת ומאורע שהפרישו להן  
 שתי תורין או שני בני יונה ועדיין לא  
 קרלו להן שם איזו לחטאת ואיזו לעולה  
 ופירח גוזל אחד מהן לאויר העולם א או  
 שפרחה לבין חטאות מתות כגון שהיו  
 שם אמה' חטאות המתות כגון חטאת  
 שפיצו עניה כ"ו ונתערבב ביניהן  
 ואין ידוע איזו היא דלין כל שוב תקנה:  
 יקה גוזל לשני. ואח"כ יפירש אחד  
 לחטאת ואחד לעולה: (גליון להכי  
 קאמר בין חטאות המתות דאילו  
 נתערבב בין חטאות חיות והכן חטאות  
 ידיה יניבו מצי למיסב חד מינייהו  
 ועבד ליה זוג להאי והא דלא נתערב  
 הוה אקריב לה עולה: ואילו ידע  
 מפורש. שפרח אחד מהן ואילו וקדש  
 איזו ב' היא אין לו תקנה לפי שאין  
 יודע איזו לחטאת ואיזו לעולה ד' ואע"ב  
 דפירש כיון דלא הוי מרזייהו קמיה לית  
 בהו היכרח דלא ידע אי האי שני הוי  
 חטאת או עולה: ואילו שאר קניין  
 דעלמא מסקנא ואמאי לימא. לכל מאן  
 דמייתי קניין היינו האי דפרח לפלוני  
 אתמול ומנלא מתכפר דקרבן דכדיו  
 דהא אמתה שהוה אסור בכל השנים  
 שבעולם: אמר ליה אמינא כך אנה  
 אשה דלא ניימא. דכל כבודה בת מלך

פנימה והואיל דקציעה הוה ליה כמחצה על מחצה ואסור ואת מוחתב  
לי מאיסורא דנייד דאיכא למימר דהתם דצין הוה דלישטרו משום  
דלית בה טעמא דכל דפריש מרובא דהיתירא פריש: ובי **סימא גבי**  
**אשה נמי אימור**, האי צעל אשכחיה להאיא אימתא צשוקא דייידא  
ולישטרי בה דכל דפריש מרובא פריש אכתי לא דמי דאילו אימתא  
הדרא לניחותא כיון דעייילא לביתה הוויא לה קצועה אצל גבי קן לעולם  
הוויא לה איסורא דניידא: **ומודה ר' יוחנן צאשה שאין לה צת כו' ונא**  
**אחוט**, פניה ואפ"פ וכו' דלשחור מכן הוויא לה חדא מהני קרובותא  
פניה כיון דבזמן ששילא וזלחור היתה האחת נשואה והאחת פניה  
וצא זה ׀ וקידש את הפניה אין חוששין לומר שמה שלוח צא לכאן  
וקידש את אחותה לאחר שנתגרשה ונמצא זה פוגע באחותה ויש צו  
משום איסור שתי אחיות דסתמא דמילתא כי משוי איניש שליח במילתא  
דקיימא קמיה צלא איסורא אצל צמלתא דלא קיימא קמיה כגון ׀ דצההיא  
שעתא דקא משוי שליח להאי הוה מייסבא לבגדא לא משוי איניש שליח:  
**צשלמא צהרא**, להכי מגלה את הראשון ׀ דזה קאים קמיה האין נזיר  
קדמאה ואיכא למימר דהואיל וקאים קמיה מייסיי צקרצן בתגלתו: ׀  
**אלא קדמאה**, אמאי מגלה את השני והא צההיא שעתא לא הוה האי  
נזיר קמיה ואת הוה דאמרת ׀ מילתא דלא קאים קמיה דאיניש לא  
מסיק דאעמיה לנצבוי עילויי ׀ ואמאי אמרת דמגלתי ׀ זה את זה:  
הכי

מספק<sup>ט</sup> ומשני כי משוי איניש שליח במילתיה דלחיה מני עבד וכו' בגילוח השני אבל שליחותא<sup>י</sup> (בעצא)<sup>יב</sup> דלחיה מני איניש משוי שליח אללא לשויה שליח לקדש לו אף כשמתגרש ואף קדשה<sup>יג</sup> השליח אינה מקרי ליה קמה והפריש חלה בעצוריה וגם תלמידים של בית רבן אומרים היתא יכילה עצמה להפריש חלה מקמה וזו שאני בר חיובא שאין מ' ולומר עקס וזו תחא חלה של קמה לכשייה ינלוס ודברים שצדיק שקרי קרי שפיר צא לעולם כיון שצדיק לעשות כדאמר פרק האומר לח' ערוגה זו מחבורת לכשתילשו ונתלשו דבריו קיימין דכל שצדיק טעמא לחודא לא סגי לן למימר דמני למיעבד שליח כאן כיון דצ' מצדו כתוב גט לארוסתא כשלאניסנה אגרסנה הרי זה גט מפני' לחצירה ליה והא דצ' לזבא עשה ונגרסה אליו ודאי כיון דהשטא הכא מני כיון דהשטא איזו לא מני להפריש חלה קרי צידו מה שצדיק

היה צורך לפרש ובלבד שיכיר הנשואת אם היא חטאת או עולה דאם אינו מכירה אינו יכול לקרוב: שהעולה נשואת וזה לא היה חטאת למטה לו היה להאריך ונאנן קטן סתמנונו ונאחא  
אם חטאת נשואת דאם לא היה חטאת ביד או נקול להכירה אינו נקט קטן סתמנונו ונאחא  
ולא אינו נקט דאם היה חטאת היה חטאת נשואת: ואילו שאר קוין נקטו חטאת ומקנה וכל  
מסלול ושיטתו היה אחת מהו ומבטא במקרה חטאת: ואמנול קטן איסור נדיחא דשבעה  
קבוצות הכונה הלכה אחת חטאת ביד או נקול להכירה אינו נקט קטן סתמנונו ונאחא  
וקודש: והיה חטאת נשואת וזה לא היה חטאת למטה לו היה להאריך ונאנן קטן סתמנונו ונאחא

# הריני נזיר פרק שני נזיר

לכל זריכה אטו רישא: **אסור בכל הנשים שבועוֹם.** וזאת וכ"ע יאסרו לישא נשים דשמה זאת היא שנתקדשה ע"י שליח ולר"ת: דהנשים נאמנות לומר לא נתקדשתי מינה גדולות קטנות שאין יודעות אם אביהם קבל עבורן קדושין<sup>2</sup> מאי איכא למימר וכבר מת אביה וי"ל דמדאורייתא אפילו הוא שרי לישא דלאיני בטר רובא ואלו מלומדן מקרובות המקודשת הוא ואינו אלא קנסא בעלמא שעשה שליח קנסא ולא פירש לו קדש לפלוגית ולדידיה קנסו ולא חרינו לא קנסו [ואי"ת] וליהוי איסורא דאורייתא דהויא ליה קבוע וכל קבוע במחאה על מחאה דמי וי"ל דלא אמרינן קבוע במחאה דמי אלא כשהאיסור ניכר לעצמו וההיתר ניכר לעצמו אבל כשאין האיסור ניכר לעצמו לא אמרינן קבוע<sup>3</sup>:

קו סתומה. דז חצה ויולת  
שמציין מטאת העוף ועולת  
העוף וסתומה פירוש זכ חצה<sup>4</sup>  
שהבעלים לא פירשו בשעת לקיחת  
בעלים אחיזה לעולה<sup>5</sup> ומס"ה נקט סתומה  
לדאי מפשטה היה נרץ להסריך ולפרש<sup>6</sup>  
אחזר פרט המעלה [אן] החטאת ולחכי  
קירצ בלשנו וזמר דפרט חלד מהס:  
**וְאִילָן שֶׁאֵר קִינִי בַעֲמָא מִתְקֵנָּה**  
**וְאִמָּא לִימָא בֵּל דְּחָא וְחָדָא**  
הוא. [לדמא]<sup>7</sup> אותו שפרט כלומר  
והקובע כבר לראובן ואין ילא שמעון  
זו ידי חובתו ווא"ט והא כבר פירשנו  
לדעלמא לא קנסו ויש לומר דמשמע  
ליה דשאר קינין דעלמא אפי' לראובן  
מיתקן אם יטכרן קון אחד [לויזה]  
אחרת] אמאי הא קנסו לדידיה ה"ז  
יקנסוהו שלא שמר קיניא ולומר שז  
פרט מקן ראשון והקובע לזכות ראשון:

**אִשָּׁה דָּא נִידָא.** וְהִי דִלָּא קְבוּעָה לְגַמְרִי כְּדִפְלִי מִ"מ דְּמִיָּא קֹטֶה  
לְקְבוּעָה וְיֵשׁ לְהַחֲמִיר: **בְּשׁוּקָא** אֲשַׁכְּחָה וּקְדִישָׁי. \* כְּלוּמַר  
הֵיכָא דְמִלְכָּא אֹתָהּ בְּשׁוּקָא הִיא לֵנו לומַר שְׂיֻכְל לְקַדְשָׁה דִּלָּא קְבוּעָה  
הִיָּא וְאִ"כ לֹא הוּא קְבוּעָה: **הָתָם** הִדְרָא בִּינְיוּתָא. וְדִמִּי לְקְבוּעָה:  
**בְּאִשָּׁה** שְׂאִין לָהּ בֵּת בּוֹ. \* פִּי כּוּן <sup>1</sup> [שְׁמַנְאֻן] שְׁלִית בְּרִ"ח נִיסָן  
אָזַל כֹּלָּה קְרוּבוּמֵיהּ שְׁלֵיחָה רַחֵל וְזו לְאֶסְרוּ מְקוּדָשִׁיהּ הוּוּ  
נְשׂוּאוֹת בְּרִ"ח נִיסָן כְּשֶׁעָשָׂה שְׁלִיחָה וְאִפְ"פ שְׁמַתְגַּרְשׁוּ קוּדֵס וְיֵשׁ הִקְדוּשָׁה  
מוֹתֶמֶת רַחֵל וְזו שְׁמַלְטָה כְּדַמְפַּרְשׁ טַעְמָא דְמַשְׁעָה דְקֹאֲמַר הוּיִין נָסִיבִין:  
**כִּי** \* מְשׁוֹי אִינִישׁ שְׁלִיחָה בְּמִילְתִּיהּ דְקִיָּמָא קְמִיָּה. כְּלוּמַר [אִין] דַּעְתוֹ  
שִׁיקְדָשׁ לֹא אָשֶׁה שְׁמַתְגַּרְשָׁה אַחֲרֵי כֵן הֵלְכָן אִפִּילוֹ אִם קִידָשׁ אַחַת  
מִקְרוּבוּמֵיהּ שֶׁל רַחֵל לֹא נִאֲסָרָה רַחֵל בְּקִדְוּשִׁין <sup>10</sup> שְׁהוּא בֵּא עָשָׂאוֹ שְׁלִיחָה  
לִכָּךְ לֹא חָלוּ קְדוּשֵׁי קְרוּבוּיָהּ רַחֵל וְהַשְׁתֵּא קַס"ד דִּלִּין דַּעַת הָאֲדָם אִלָּא  
בְּמִידֵי דְקֹאִי קְמִיָּה לִכָּךְ פִּרְקָן אֲמַתְגִּי <sup>12</sup> בְּשִׁלְמָא <sup>13</sup> מַתְנִי \* בְּתַרְמָא אִיכָּא  
דְקֹאֲמַר קְמִיָּה שְׂדֵרָה כְּכָר וְאִיכָּא לִמְיֻדָּר דְּלַעֲמִיָּה עֲלִיהּ וְלִכָּךְ פּוֹטֵר  
עֲלֵמָא בְּקִרְבוּתָהּ לְרִשְׁוֹן אִלָּא קְדַמְלָהּ מִי אִיכָּא בְּתַרְמָא כְּשֶׁבֶדֶר הִרְאִישׁוֹן  
וְאִ"כ לֹא הִיא בְּדַעְתוֹ עֲלִיָּו לְהִבְיָא קְרִבּוּתָהּ וְאִין יִפְטֹר מִנְדְּרוֹ בְּהִבְיָתָה  
קְרִבּוּתָהּ שֶׁל שֵׁנִי: **מ"ב.** \* כְּלוּמַר הֵיכָּי דְמִי שָׁלָה הִיא לֹה אַחֹת וַעֲתָה  
יֵשׁ לָהּ וּמֵן דִּרְיוֹן הוּוּ לִיָּה לומַר הֵיכָּי דְמִי אִלָּא מִשּׁוֹס דְלִשְׁוֹן נוֹיִר מִשּׁוּנָה  
וְיֵשׁ לִיִּשְׁבֵּשׁ הַלְשׁוֹן דְמִיָּא טַעְמָא דְלַעֲלוֹס הוּוּ יַדַּע שְׁפִיר דְמִיָּירִי כּוּן  
דְנָסִיבִין לְגַבְרִי מְכַל מְקוּס עַתָּה שְׁמַתְגַּרְשׁוּ יֵשׁ לֵנו לְאֶסְרוֹן נְפִטְסֹר  
וְדִאִי דַּעַת הָאֲדָם אִפִּילוֹ בְּמִידֵי דִלָּא קֹאִי קְמִיָּה וְהֵלְכָן דְקֹאֲמַר וְאִפְטֹר  
וְיִמְלִיכָהּ דְמִיָּא עֲבִיד נְפִטְסִיָּה בְּשַׁעָה שְׁשַׁעָה שְׁלִיחָה דִּהָא נְסִיבִי <sup>14</sup> לֹא מִנִּי  
מִתְּ אִם תִּתְּמַר דִּהָא נְפִטְסִיָּה בְּכָל יוֹם שְׁשַׁעָה אֹמֶרְתָה לְחִצִּיתָהּ לִנְשִׁי  
וְאִין נְעֻשָׁה שְׁלִיחָה בְּדַבְרָה בְּהִי הָא בְּשַׁעָה שְׁשַׁעָה אֹתָהּ שְׁלִיחוּת לֹא  
רִישִׁין חֵלְהּ מִקְמָתָהּ וְאוֹמַר רִבִּינוֹ תָס דִּישׁ בִּידָהּ לְהִבְיָא עֵיסָה מְגוּלְגֶלֶת  
מִיָּם דִּלִּין זֶה דְבַר שָׁלָה בֵּא לַעֲלוֹס כִּיּוּן <sup>16</sup> \* שְׂבִידָה לְלוֹס וְלִגְלַגֵּל הָעֵיסָה  
וְיֵרִי (קְדוּשָׁה דף 30:) \* פִּירוֹת עֲרוּבָה וְזו תְּלוּשָׁה יֵהָא תְּרוּמָה עַל פִּירוֹת  
שׁוֹת לֹא כְּמַחוּסֵר מַעֲשָׂה דְמִי וְבִידֵי לְתוּלָשָׁם וּמְכַל מְקוּס בְּהָא  
יֵשׁ לְלוֹס וְלִגְלַגֵּל \* מְדֹאֲמַר פִּרְקָן דְּגַמְלִיָּאל (יִצְחָק דף 33.) הָאוּמָר  
שְׂבִידֵי לְגַרְשָׁה מִיֵּהָא <sup>17</sup> \* אִם יִרְכָּה וְצֵעִי הָתָם לִיִּצְחָק מִיָּה וּמִאִי קֹאִר  
מִנִּי לְגַרְשָׁה לֹא מִנִּי מְשׁוֹי שְׁלִיחָה כִּיּוֹן מְחוּסֵר מַעֲשָׂה לְבָא עֲלִיהּ  
לְלוֹס וְלִגְלַגֵּל לַעֲנִין זֶה שְׂיֻכְלוֹ לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחָה כִּיּוֹן דְמַחוּסֵר לִישָׁה וְיִגְלַגֵּלוּ:

טעמא

בהבאת התייחסה אל חתונה שהתקיימה בשבוע שמנה את ירחון קידוש אל אשה  
שכללה מותרת היא ולא הייתה נשואה כשנדה שמתה את ירחון קידוש אל אשה  
וקס' דמקסה [ממחנה] ולא מסוק אינש אידענא מלכונו של'י מה שצ'י יורי לשעות  
אל אותה אשה שנתגרשה חזר מיניו של'יחאום און קידשו אל אינה מקדשתו ומותר בקירובות  
שעשאו של'י אפילו לבשם חזר עתה אסורות אל יחי מותרת חזר של'י חזר אל אס'י  
ואז ועלי גלגל נורי אינש קדמה קדמה (שכבר) נזר בנתיבות חזר השני לפטור אל  
לגלגל יחי אכתי לא נזר השני והוא נאמר שדעתו היא לפטור אל: יכב' עני גיורת ה

**יב. עין משפט  
נר מצוה.**

**יב** א מ״י פ״ט מהלכות  
אישות הלכה ו סמג  
עשין מח טור ש״ע אה״ע  
סימן לה סעיף יא:  
**יג** ב מ״י פ״ט מהלכות  
פסולי מוקדשין הל׳ א:  
**יד** ג מ״י פ״ט מהלכות  
אישות הל׳ סמג עשין  
מח טו״ע אה״ע סימן לה  
סעיף יא וזהב״ק פ״ב  
דקדושין דף רל ע״א  
וברא״ש שם סימן יח:

**נוסחת הריב"ז**

[א] מאותן חמש: [ב] קרי:  
 [ג] לשי: [ד] לעולה הס"ד  
 ואח"כ מה"ד ואלו:  
 [ה] ואע"פ שלאחר מיכן הוּא  
 לה אחות פטויה כיון כו':  
 [ו] המשלח: [ז] דהוּא:  
 [ח] דממילתא: [ט] אלא אחאי  
 קא אחרת כו' וא"ו הס"ד  
 ומ"ה דהכי קאמר:

## הגהות התוספות

1. ז'ביתא. או ז'יל ארעיר.  
 2. דפסר. ז'יל.  
 3. חזר. ז'יל.  
 4. ממי אביי חזר לפרע חזקא  
 וביבית וברב ממ ארעיר  
 שסחרי צנחק. 5. ז'יל  
 קרובות. 6. ז'יל  
 נמחק. 7. מיבית זו וזכר  
 נמחק. 8. מיבית זו וזכר  
 נמחק. 9. ז'יל  
 10. ז'יל  
 11. ז'יל  
 12. ז'יל  
 13. ז'יל  
 14. ז'יל  
 15. ז'יל  
 16. ז'יל  
 17. ז'יל

ה'תרע"ח

דרוב לך הנשים אסור  
עלי משום ספק קורבה  
השתה נמי נאסרת לך  
בעולם כיון שהאסור קרוב  
א"צ שאן הנאסר קרוב;  
נצח אמר לי איסורא  
נצח תהי הפרדה הוא נז  
בעולם ויכול לאו הוי קרוב  
אין לו לא לאסור דבעל  
הוא ברוב קנין בעולם  
אכל א"צ הוי קרוב שחיבין  
כאלו חצי קנין שבעולם  
אסורים כדחשבינן האשה  
המקדושת כאלו קרש  
חצי בעולם שבעולם וי  
תימא דנמי נמי דנידי  
דאימרי כחוקא אשכח  
וקדשיש תימא יתירא הוי  
לאסור לך הנשים שבעולם  
והיה לנו תללות שמה  
בשעה שקדשה לא היה  
קבוצה לאו היתה כחצי  
הנשים שבעולם הדעה  
לינחותא אחר שקדשה  
וכיון קדשה הוי השתא  
כשהשתה חצי הנשים אכל  
עון א"צ לו קבוצה אפילו  
כשחוו לך קנין דתדיר נזד  
מקדומו ופרח מן לך  
ואין לו קביעות מקום;  
שכן לא לה לא בת דנחשו  
לחמותו וגם לא בת דנחשו  
לא בת דנחשו לאס  
חמיו אלא חמותו ולא  
דנחשו לבת אשתו וגם  
אם א"צ אלא בת  
דנחשו לבת אבא חלבה